

دکتر گری میدورز، شناخت اراده خدا، جلسه ۱۴، نقش دعا

گری میدورز و تد هیلدبرانت ۲۰۲۴ ©

دوباره به سخنرانی‌های ما در مورد الهیات کتاب مقدس برای شناخت اراده خدا خوش آمدید. اکنون به پایان می‌رسیم. ما در آخرین بخش از «تشخیص مستلزم پرداختن به چالش‌های ذهنی است»، بخش ۳، هستیم. این چالش‌های ذهنی عبارتند از وجدان، روح القدس، درک نحوه عملکرد آنها در ما، نقش مشیت الهی که در GM 14، مورد آن صحبت کردیم، شماره ۱۳، و اکنون نقش دعا

این جلسه ۱۴ است. تعداد اسلایدهای شما کم است، اما نکاتی دارید که برای من بسیار مهم هستند و در این سخنرانی به آنها خواهم پرداخت. دعا بخش عمده‌ای از نظم و انضباط زندگی مسیحی است.

کلام خدا مطالعه می‌شود تا نشان داده شود که شما مورد تأیید خدا هستید. البته، در تمام رساله‌ها آمده است که تضرع و دعاهای خود را به درگاه خدا انجام دهید. به ما گفته شده است که به طرق مختلف دعا کنیم.

می‌خواهیم کمی در مورد این موضوع فکر کنیم. من چند مطلب اضافی از مطالبی که خودم در این مورد نوشته‌ام برای مطالعه در اختیارتان قرار می‌دهم. ما هرگز واقعاً همه چیزهایی را که می‌خواهیم در مورد دعا بدانیم، نمی‌دانیم، حتی وقتی که این نوع مطالب را بررسی می‌کنیم.

اما نکته اصلی این است که هیچ مرزی برای دعا وجود ندارد. زندگی خود را به خدا بسپارید. مزامیر را بخوانید.

آنها را بارها و بارها بخوانید زیرا مزامیر دعاهای مقدس‌ترین مردان در مقدس‌ترین لحظاتهمان است. و در برخی از لحظات بدشان، به خدا شکایت می‌کنند. از دشمنانمان شکایت می‌کنند.

ما چیزی داریم که آن را مزامیر نفرین شده می‌نامیم، که دشمنان خدا را به داوری فرا می‌خواند، اما مکاشفه نیز همین کار را می‌کند. بنابراین، این چیزی نیست که فقط در عهد عتیق باشد. و از خدا پرسیدن، چرا این کار را کردی؟ چرا با ما اینگونه رفتار می‌کنی؟ به کتاب ایوب نگاه کنید.

کتاب مقدس یکی از کتاب‌های جالب در مورد دین است که مبارزات مقدسین را آشکار می‌کند. و دعا همیشه یکی از این حوزه‌ها خواهد بود. من گاهی اوقات در جلسات دعا نقش بسیار سردی دارم، زیرا بارها و بارها یک چیز را می‌شنویم، گاهی اوقات درخواست‌های نسبتاً بچگانه و تکراری که واقعاً منعکس کننده مبارزات ما در اعماق تاریخ ما نیستند، اما برای کسی که درخواست می‌کند معنادار هستند.

بنابراین، آنها برای خدا معنادار هستند. اما در عین حال، اگر آن شخص نفهمد که خدا چگونه به آن دعاها از نظر اجابت شدن و نشدن آنها ارتباط می‌دهد، می‌تواند بسیار گیج‌کننده باشند. بنابراین، اگر مایلید، لطفاً اسلایدهای خود را به اسلاید اول ما که متنی برای تأمل است، برگردانید.

متن برای تأمل. و من دنبال عینکم می‌گردم. اوه، اینم ازشون.

اگر روی صورتتم بودند، ممکن بود پیدایشان کنم. راستی، امروز یک پیراهن قرمز پوشیده‌ام. و نمی‌دانم چرا

به خاطر میلاد حضرت عیسی نیست که ما اینقدر از رنگ قرمز استفاده می‌کنیم. قرمز یک رنگ سلطنتی است و بنفش برای تولد پادشاه استفاده می‌شود. اما الان شب کریسمس سال ۲۰۲۴ است

شب کریسمس، ۲۰۲۴. می‌خواستم سعی کنم یک کلاه کوچک برای سر کردن پیدا کنم. اما با این وجود، امروز اینجا هستیم.

و من این سخنرانی‌های پایانی را حوالی کریسمس ۲۰۲۴ انجام می‌دهم. بسیار خب. پس برای تأمل بیشتر پیامک دهید.

متن برای تأمل. بسیار خوب. فقط دو بار در عهد جدید وجود دارد که دعا و اراده خدا از نظر زبانی به هم مرتبط هستند.

جایی که از نظر زبانی به هم مرتبط هستند. دعای ربانی. اراده تو همانطور که در آسمان است، بر زمین نیز انجام شود.

و این در دعای نمونه است. شما باید آن دعا را مطالعه کنید زیرا یک دعای نمونه است. به نظر من جنبه‌هایی از دعا را مطرح می‌کند که باید رعایت کنیم، حتی اگر بخواهیم آنها را بسط دهیم.

صرفاً خواندن کلمات آن دعا لزوماً دعای شما نیست، اما به نوعی به شما یک طرح کلی می‌دهد که چگونه با خدا صحبت کنید. خب، این یک جاست. جای دیگر اول یوحنا ۵، ۱۴ است.

اگر چیزی را مطابق اراده او بخواهید، آن یک متن دعا است و با درخواست مطابق اراده او، دعا را مشروط می‌کند. این به احتمال زیاد به اراده مطلق خدا مربوط می‌شود. آنچه خدا انتخاب می‌کند انجام دهد.

چرا باید برای آن دعا کنید؟ چرا خدا به شما می‌گوید که دعا کنید؟ جان، به عنوان نماینده خدا، به شما می‌گوید که طبق اراده خدا در حوزه اخلاق دعا کنید. قرار است شما بدانید که آن چیست و باید به این روش دعا کنید. به عبارت دیگر، شما به درگاه خداوند نمی‌روید و وسوسه‌های خود را دعا نمی‌کنید و نمی‌گویید. پروردگارا، می‌دانی، من واقعاً نباید اینطور فکر کنم. خب، خودت می‌دانی که نباید اینطور فکر کنی.

این چیزی است که شما باید هنگام دعا و درخواست کمک با آن روبرو شوید. اما این دو بخش، دعا را به اراده خدا مرتبط می‌کنند. تنها دو بخشی که باید شناخته شوند.

وعده‌های دعا وجود دارد. اینها احتمالاً چالش برانگیزترین وعده‌ها هستند. هر چیزی را بخواهید، به آن خواهید رسید.

من فقط سه مورد را می‌شناسم که این اتفاق می‌افتد، و همه آنها در نوشته‌های یوحنا است. در یوحنا ۱۴:۱۴، باید به این متن مراجعه کنیم. یوحنا ۱۴:۱۴.

خب، ما قبلاً در مورد این بخش از انجیل یوحنا صحبت کرده‌ایم، و من تعجب می‌کنم که آیا شما به خاطر دارید که ما از نظر این زمینه چگونه هستیم. هر متنی را که می‌خوانید باید در متن خودش خوانده شود. به یاد داشته باشید، کتاب مقدس برای شماست، اما کتاب مقدس برای شما نوشته نشده است.

این کتاب برای افراد مختلف در زمانها و مکانهای مختلف، در حدود ۲۰۰۰ سال، یا بهتر بگوییم نه کاملاً حدود ۱۵۰۰ تا ۱۶۰۰ سال از موسی تا پایان عهد جدید نوشته شده است. و در یوحنا ۱۴، ما در میانه‌ی چیزی هستیم که آن را گفتمان روم علیا می‌نامیم. این آخرین شب عیسی با شاگردانش بود.

او در روم علیا است. فقط تعداد کمی از آنها آنجا هستند. ببخشید، همه آنها آنجا هستند.

یهودا زود رفت. او در واقع قبل از شام خداوند رفت. او به عنوان بخشی از غذا رفت، و می‌توانید این روایت را در یوحنا بخوانید.

سپس در یوحنا ۱۴:۱۴، چیزی که ما آن را گفتمان روم علیا می‌نامیم، عیسی در آیه ۱۳ می‌گوید، و هر چه، هر چه، من دوباره نسخه استاندارد آمریکایی را می‌خوانم. شما باید به نام من بپرسید که من چه می‌کنم، تا پدر در پسر جلال یابد. اگر چیزی به نام من بخواهید، من آن را انجام می‌دهم.

حالا، شما می‌گویید، خب، این یک وعده‌ی دعا است، و این وعده‌ی دعا است که من می‌خواهم آن را مطالبه کنم. خب، متاسفم. آن وعده به شاگردان داده شد، زمانی که عیسی آخرین دستورالعمل‌هایشان را در مورد اینکه پس از رفتنش چه باید بکنند، به آنها می‌داد.

و آنها خواهند رفت و جهان را با پیام مسیح پر خواهند کرد. آنها با سختی‌ها، زحمات و غیره روبرو خواهند شد. و کارهایی را انجام خواهند داد که معمولاً انجام نمی‌شوند.

برای مثال، معجزاتی انجام خواهد شد. خداوند در آن جنبه‌ی بشارتی و تعلیمی آن رسولان، درست در پایان قرن اول، بسیار فعال خواهد بود. و بنابراین این [معجزه] خطاب به آنهاست.

این وعده که هر چه بخواهی انجام می‌دهم، وعده‌ای رایج برای من نیست. حالا، این خوب است، اما شما این متن را تجربه کرده‌اید، و احتمالاً این متن را مطالبه کرده‌اید و دعا کرده‌اید و گفته‌اید، پروردگارا، درخواست می‌کنم. شما گفتید که عطا خواهید کرد.

خب، مشکل این است که این یک امید واهی ایجاد می‌کند، چون شما درخواست می‌کنید، و درخواست می‌کنید، و درخواست می‌کنید، و خدا به شما نمی‌دهد. و شما برمی‌گردید، و نمی‌خواهید طوری رفتار کنید که انگار از خدا عصبانی هستید چون او کاری را که گفته بود انجام می‌دهد، انجام نداده است. اما کل مشکل، مشکل ماست.

ما متن را در چارچوب خودش نمی‌خوانیم. این چیزی است که به هماهنگی اولین جنبه‌های گسترش انجیل توسط شاگردان مربوط می‌شود. و در گفتمان اتاق بالا، عیسی آنها را برای آن آماده می‌کند.

متن دیگر نیز در گفتگوی بالاخانه است. یوحنا ۱۶:۲۳. یوحنا ۱۶:۲۳.

ما قبلاً این را در یک زمینه دیگر بررسی کردیم. آیه ۲۲: و از این رو شما اکنون غمگین هستید. او با شاگردانش صحبت می‌کند.

اما خواهیم دید که چگونه دوباره تو را خواهیم دید، و قلبت شاد خواهد شد. ذهنت، تمام بدنت، تمام وجودت شاد خواهد شد. و شادی تو در این است که هیچ کس آن را از تو نمی‌گیرد.

و در آن روز، از من هیچ سؤالی نخواهید کرد. به راستی، به شما می‌گویم که اگر چیزی از پدر بخواهید، آن را به نام من به شما خواهد داد. آیا تاکنون چیزی به نام من نخواسته‌اید؟

بخواهید، تا دریافت کنید. تا شادی شما کامل شود. و در اینجا نیز، منحصراً در زمینه‌ای است که عیسی در میان شاگردانش به آن اشاره کرد.

این خطاب به تو یا من نیست. خطاب به آنهاست. حالا، برای من این است که خدا ما را دوست دارد. همانطور که عیسی حواریون را دوست داشت.

و فکر می‌کنم حقایق کلی زیادی وجود دارد که می‌توانید با آنها کنار بیایید. اما واقعیت این است که باید خیلی مراقب باشید که چیزی را در زمینه‌ای که واقعاً برای شما نیست، ادعا نکنید. خطاب به شما نیست.

خطاب به آنهاست. برای این است که ببینید خدا چگونه با آنها رفتار کرد. پس مراقب آن وعده‌ها باشید.

اول یوحنا ۱۴:۵، هر چیزی را مطابق اراده او بخواهید. حال که شخص از قبل شرطی شده است. این یکی از متونی است که در آن اراده و دعا به هم مرتبط هستند.

هر چیزی را مطابق خواست او بخواهید. خوب، باز هم فکر می‌کنم این با اراده‌ی مطلق خداوند در ارتباط است، زیرا حتی ارتباط دادن آن لزوماً با اراده‌ی اخلاقی بسیار دشوار خواهد بود.

چون اگر از من بپرسید، ای خداوند، کاش دنیا طوری رفتار می‌کرد که انگار عیسی را دوست دارد. خوب، دنیا قرار نیست این‌طور رفتار کند. این انتظار از آن دعا، انتظاری نادرست خواهد بود.

هر چیزی را مطابق اراده او بخواهید. به عبارت دیگر، زندگی خود را با اراده خدا هماهنگ کنید، که در این مورد، فکر می‌کنم به معنای اراده حاکمانه اوست، که شما از قبل نمی‌دانید. و آن اتفاق خواهد افتاد.

حالا شما خواهید گفت، خوب، خدای من، این یه جورایی داره منو تو دعا اذیت می‌کنه، مگه نه؟ این یه انتظاری بهم می‌ده که نمی‌تونم برآورده کنم. این ممکنه به زودی به عنوان یه بخش از رومیان به این سوال پاسخ داده بشه. همانطور که در رومیان خواهیم دید، روح خدا دعا‌های شما رو به عیسی و پدر تفسیر می‌کنه.

و شما آنطور که باید نمی‌دانید برای چه چیزی دعا کنید. و من فکر می‌کنم ما فقط باید از همان ابتدا با این موضوع روبرو شویم. ما انواع و اقسام خواسته‌ها را داریم.

ما می‌خواهیم ببینیم که بستگانمان به مسیح ایمان می‌آورند. دوستانی داریم که بر اثر بیماری وحشتناکی فوت کرده‌اند و می‌خواهیم شاهد رهایی آنها باشیم. و ما مدام در این مورد به خواسته‌هایمان می‌رسیم.

اما واقعیت این است که همه چیز همیشه آنطور که ما می‌خواهیم پیش نمی‌رود. و هیچ دعایی نمی‌تواند این را محقق کند اگر به معنای کنترل مطلق خدا بر جهان نباشد. من مطمئنم که یحیی تعمید دهنده در زندان دعا می‌کرد که بتواند به جایی که عیسی موعظه می‌کرد برگردد و ببیند که چه چیزی در حال توسعه است، از نظر آنچه که او، به عنوان پسرعموی عیسی، انتظار داشت که در زمان غسل تعمید عیسی ببیند که او واقعاً مسیح است.

اما این اتفاق نیفتاد. این اتفاق نیفتاد. در موردش بیشتر صحبت خواهیم کرد.

عیسی در لوقا ۲۲ گفت، «خواست من انجام نمی‌شود. من آمده‌ام تا اراده تو را انجام دهم.» او در عبرانیان ۱۰:۷ می‌گوید، «من آمده‌ام تا اراده تو را انجام دهم، ای خداوند ۱۰:۷»

و نه اراده من، بلکه اراده تو انجام شود. عیسی خود را در حال تسلیم شدن در برابر اراده پدر به تصویر کشید. و من فکر می‌کنم اینجا دوباره، اراده حاکم در نظر است.

صلیب برای عیسی چیز فوق‌العاده‌ای بود که باید حمل می‌کرد. و او به شکلی کاملاً واقعی در مورد آن تأمل می‌کرد، درست همانطور که مزمورنویس در مورد بسیاری از چیزها انجام می‌داد. او گفت، می‌دانید، من، من، من در مورد این موضوع استرس دارم، اما نه به خواست خودم، بلکه به خواست تو.

من خودم را تسلیم حاکمیت احکام الهی می‌کنم. پس، متن را برای تأمل بخوانید. بیایید ادامه دهیم.

همانطور که اشاره کردم، این خواست من نیست، بلکه خواست توست که انجام شود. و من آمده‌ام تا خواست تو را انجام دهم. عبرانیان ۱۰:۷. این گفته‌ی عیسی است.

و پولس در دوم قرنتیان ۱۲: ۸-۹ نکته‌ی بسیار جالبی می‌گوید. من آن را اینجا به شما ارائه داده‌ام. در مورد این موضوع، من سه بار به خداوند حمله کرده‌ام تا از من دور شود. چیزی که مانع توانایی و شاید حتی آزادی پولس می‌شد، اما به احتمال زیاد، توانایی او در ابلاغ انجیل بود.

او به من گفت، لطف من برای تو کافی است. چی، این چه ماجرابی برای پولس بود؟ خب، ما واقعاً نمی‌دانیم فکر من در این مورد این است که این اتفاق پس از سنگسار شدن او توسط رهبران مذهبی و رها شدنش برای مرگ رخ داده است.

و بعد از آن، فکر می‌کنم اقوامش در جاهای دیگر اشاره می‌کنند که او از ناحیه چشم مشکل داشته است. او یا بیماری چشمی داشته یا شاید، می‌دانید، وقتی مردم شما را سنگسار می‌کنند، سنگ را به پایتان نمی‌زنند. آنها را به سرتان پرتاب می‌کنند.

و من تعجب می‌کنم که آیا پولس در سنگسار به شدت آسیب ندیده بود؟ و او می‌خواست که این آسیب کاهش یابد. او می‌خواست بتواند با تمام قدرت قبلی خود انجیل را موعظه کند.

و با این حال آن دعا مستجاب نشد. خدا می‌گوید فیض من برای تو کافی است، زیرا قدرت من در ضعف کامل می‌شود. بنابراین، پولس با کمال میل فکر می‌کند، آیا ترجیح می‌دهم به ضعف‌هایم افتخار کنم تا به قدرت مسیح که بر من آرام گرفته است؟

بنابراین، من از ضعف‌ها، از آسیب‌ها، از نیازها، از آزارها و اذیت‌ها، از پریشانی‌ها، به خاطر مسیح لذت می‌برم. زیرا وقتی ضعیف هستم، آنگاه قوی هستم. پولس با دعای بی‌پاسخ سروکار دارد.

ضمناً، همانطور که در اسلاید بعدی به آن اشاره خواهم کرد، هم عیسی و هم پولس، دعای بی‌پاسخ را تجربه کردند. عیسی وقتی در جتسیمانی در مورد صلیب تقلا می‌کرد، گفت: «نه خواست من، بلکه خواست تو انجام شود.» اما او می‌دانست چه چیزی در پیش روی اوست و تسلیم نقشه‌ی مطلق خدا شد، نقشه‌ای که حتی خود او نیز از ازل بخشی از آن بود.

و پولس انگیزه خوبی برای انجیل داشت؛ از شما می‌خواهم که این مشکل را برای من حل کنید. خدا گفت نه. بنابراین، هر دوی آنها دعای بی‌پاسخ را تجربه کردند.

همه ما دعا‌های بی‌پاسخ را تجربه کرده‌ایم. هیچ‌کدام از ما در نحوه زندگی‌مان، در نحوه خدمت به خدا و اطاعت از خدا به سطح عیسی و پولس نرسیده‌ایم. بنابراین فکر نکنید که دعای بی‌پاسخ به معنای سرزنش شما توسط خداست.

زندگی همین است. به هر دلیلی، و همیشه به شما گفته نمی‌شود، شما نمی‌دانید. به هر دلیلی، ممکن است خدا تصمیم نگیرد به دعایی که شما می‌خواهید پاسخ دهد.

بی‌پاسخی، به یک معنا، خود نوعی پاسخ است. بنابراین، پذیرش اراده‌ی حاکم بر خداوند در نتیجه‌ی دعا‌هایمان، بزرگترین تجلی ایمان ماست. فکر می‌کنم خودم هم در کتابی که برایتان ذکر کردم، همین را گفته‌ام.

بگذارید دوباره بگویم. پذیرفتن اراده‌ی مطلق خدا در نتیجه‌ی دعا‌هایمان یکی از بزرگترین جلوه‌های ایمان ماست. با این حال، کتاب یوئیل این را نشان می‌دهد.

زندگی ما نیز باید به تصویر کشیده شود. رومیان ۸:۲۶ و ۲۷ متنی نسبتاً شناخته شده است. وقتی به آنجا برسیم، فوراً آن را تشخیص خواهید داد.

رومیان ۸:۲۶ و ۲۷. به همین ترتیب، روح نیز به ضعف ما کمک می‌کند. زیرا ما نمی‌دانیم چگونه آنطور که باید دعا کنیم، بلکه خود روح با ناله‌هایی که نمی‌توان بیان کرد، برای ما شفاعت می‌کند.

او که ذهن‌ها و قلب‌ها را جستجو می‌کند، می‌داند ذهن روح چیست، ذهن خدا چیست. زیرا او برای مقدسین شفاعت می‌کند. حال، این به زبان یونانی نیست.

می‌گویند طبق اراده‌ی خدا. در بسیاری از نسخه‌ها، این را با حروف کج خواهید دید. در نسخه‌های قدیمی‌تر، ترجمه‌های رسمی وجود داشت.

اما آنجا نیست، اما این حس وجود دارد. به گفته خدا، به خواست خدا. و سپس در آیه ۲۸، آن متن معروف می‌گوید که ما می‌دانیم که همه چیز با هم کار می‌کند.

آیه ۲۸، که آنقدر معروف است که مردم آن را حفظ می‌کنند، در واقع تسلیم شدن در برابر حاکمیت خدا در زندگی شماست. بنابراین، رومیان ۸:۲۶ و ۲۷ به ما می‌گویند که روح، احساسات دعا‌های ما را برای خدا ترجمه می‌کند. و حتی در آن صورت، ممکن است به آنها پاسخ داده نشود.

و بنابراین نیازی به گفتن اینکه چگونه دعا می‌کنید ندارید، زیرا خدا ذهن و قلب شما را می‌شناسد. او وجود شما را می‌شناسد. ما می‌توانیم تا حدودی با این موضوع آرام بگیریم.

گاهی اوقات، به هر دلیلی در زندگی مورد آزار و اذیت قرار می‌گیریم. شاید گاهی اوقات هم لیاقتش را داشته باشیم. اما در نهایت، صداقت ما نسبت به خدا چیزی است که در قضاوت ما توسط خدا مورد توجه قرار خواهد گرفت.

متون دیگر، متی ۷، ۷ تا ۱۲. من فقط برای لحظه‌ای اینجا را مرور می‌کنم. متی ۷:۷ تا ۱۲.

شما این مزیت را دارید که به آن نگاه کنید. البته، من همه اینها را چندین بار نگاه کرده‌ام. اما شما این مزیت را دارید که قبل از آماده شدن برای این سخنرانی‌ها، آن را مرور کنید.

دارم یادداشت‌ها را مرور می‌کنم و متن را می‌خوانم. اگر باهوش‌تر بودم، اینها را به عنوان حقایق علامت می‌زدم. متی ۷: ۷ تا ۱۲.

و در دعا، از تکرارهایی استفاده کنید که مانند غیریهودیان بیهوده نباشد. حالا، فکر می‌کنم این می‌تواند از نظر فرهنگی توضیح داده شود. گاهی اوقات، فکر می‌کنم در کلیسا، ما تکرارهای بیهوده زیادی انجام می‌دهیم.

همچنین، درخواست‌های بیهوده‌ای که انگار هیچ‌وقت از آنها خلاص نمی‌شویم. این لزوماً بد نیست، چون بار سنگینی است، چون آنها فکر می‌کنند که به خاطر حرف‌های زیادشان شنیده خواهند شد.

پس با ایشان همانند مشوید. زیرا پدرتان پیش از آنکه از او چیزی بخواهید، نیازهای شما را می‌داند. پس به این شیوه دعا کنید.

ای پدر ما که در آسمانی، نام تو مقدس باد. و بنابراین، در اینجا عیسی در مورد چگونگی دعا کردن صحبت می‌کند. این در خطبه بالای کوه و آنچه ما دعای نمونه می‌نامیم، آمده است که ایده‌ای از دعا را بیان می‌کند.

فکر کنم باید به جدول در موردش بهت می‌دادم، که موقع موعظه ازش استفاده کردم، اما فکر نکردم اینجا بذارم. یوحنا ۱۴ و اول یوحنا ۵، قبلاً در اسلاید ۲، اسلاید ۳۰ در موردش صحبت کردیم. اما یعقوب ۱: ۵ تا ۸، دوست دارم به لحظه به این نگاه کنم چون می‌شنوم که زیاد ازش سوءاستفاده می‌شه.

من شنیده‌ام که از همه این متون سوءاستفاده می‌شود، زیرا مردم نمی‌خواهند زمینه را بپذیرند. آنها یک کتاب مقدس مسطح می‌خواهند که فکر می‌کنند شخصاً برای آنها نوشته شده است. ما این واقعیت را که این کتاب برای یک مخاطب نوشته شده است، درک نمی‌کنیم و از این مخالفت سود جانی می‌بریم.

در یعقوب ۱ آیات ۵ تا ۸، شما با این موارد آشنا هستید. یعقوب یکی از اولین کتاب‌هایی است که من به یک کشیش جدید توصیه می‌کنم آن را موعظه کند. دلیلش این است که یعقوب در آموزه‌های اخلاقی بسیار قوی است و این بسیار منعکس کننده موعظه بالای کوه است که بسیار منعکس کننده انجام عمل صالح است. که بحث دیگری است.

اما به این آیه نگاه کنید که می‌گوید، همه اینها را شادی بدانید. برادران من، وقتی در آزمایش‌های مختلف قرار می‌گیرید، کلمات آزمایش و وسوسه دقیقاً همان کلمات یونانی هستند. اما شما با توجه به متن تعیین می‌کنید که چگونه آن را ترجمه کنید. به نظر من ترجمه‌های جدیدتر کار بهتری انجام می‌دهند زیرا آزمایش‌ها را از وسوسه متمایز می‌کنند، به خصوص در این متن.

بدانید که آزمایش ایمان شما، صبر را به دنبال دارد، و صبر، کار کامل خود را دارد، تا شما کامل و بی‌نقص باشید و چیزی کم نداشته باشید. اما اگر کسی از شما فاقد حکمت است، از خدایی که به همه سخاوتمندانه عطا می‌کند، درخواست کند و اگر آن را نشکند، به او داده خواهد شد. با ایمان درخواست کند، نه با تردید، زیرا کسی که تردید و شک دارد، مانند امواج دریاست که رانده و متلاطم می‌شود.

نگذارید آن شخص فکر کند که چیزی دریافت خواهد کرد. پس، این چه چیزی است که شما در آزمایش‌ها هستید، آزمایش‌های عمیق، و نمی‌دانید چه باید بکنید؟ و این متن را به یاد دارید: اگر کسی از شما فاقد حکمت است، از خدایی که به همه سخاوتمندانه می‌دهد، درخواست کند.

خب، چطور این اتفاق می‌افتد؟ چطور این اتفاق می‌افتد؟ من واقعاً باور ندارم که یعقوب قصد داشته به ما بگوید که دعا چیزی شبیه یک عصای جادویی است که اطلاعاتی را برای شما به ارمغان می‌آورد که آزمایش‌هایتان را برایتان قابل فهم می‌کند. نه، فکر نمی‌کنم. فکر می‌کنم این دعا برای چیزی است که در متن آمده است.

متن در مورد آزمایش‌ها است و در ادامه در مورد وسوسه صحبت می‌کند. آزمایش این است که خدا می‌تواند آزمایش‌هایی را در زندگی ما ایجاد کند. زندگی، آزمایش‌هایی را در زندگی ما به ارمغان می‌آورد.

یک آزمایش، فراخوانی برای رشد شخصیت است. اگر در برابر آن ایستادگی کنیم، آزمایش‌ها ما را به آنچه هستیم تبدیل می‌کنند. وقتی افراد بالغ با یک آزمایش روبرو می‌شوند، شروع به دعا و صحبت با خدا می‌کنند، که الگوی همیشگی ماست.

ما دائماً دعا می‌کنیم، پروردگارا، در مواجهه با آزمایش‌ها به من کمک کن. و بنابراین، یک آزمایش سطح بلوغ ما را آشکار می‌کند. اگر با آزمایشی روبرو شویم و کاملاً عصبانی و خشمگین شویم و از فرم خارج شویم، این نشان می‌دهد که بلوغ ما کافی نیست.

اما اگر اولین چیزی که به عنوان اولین واکنش ما به آزمایش‌هایی که در زندگی مان پیش می‌آید، چه پنجر شدن لاستیک ماشین، چه تصادف یا سرطان، به ما دست می‌دهد، آرامش ما در نیکی و حاکمیت خدا باشد، شروع به فکر کردن در مورد این نوع چیزها می‌کنیم. بنابراین، اگر فاقد خرد هستید، از خدا بخواهید که به شما می‌دهد. خب، واقعیت این است که دعا و درخواست در اینجا به درک چگونگی ارتباط آزمایش‌ها با زندگی مربوط می‌شود.

همه ما با آزمایش‌هایی زندگی می‌کنیم، برخی مستقیماً توسط خدا ترتیب داده شده‌اند و برخی دیگر صرفاً بخشی از زندگی در دنیای ورشکسته هستند. اما ما همچنان باید با همان خرد پاسخ دهیم. خرد مربوط به آزمایش‌ها چیزی نیست که از آسمان به شما برسد، بلکه دقیقاً همان چیزی است که ما در مورد آن صحبت می‌کردیم.

حکمت از این ناشی می‌شود که شما آن آزمایش را به ذهن دگرگون‌شده‌تان بیاورید و از خودتان بپرسید، هدف خدا برای من و این چیست؟ اجازه دهید جهان بینی و ارزش‌های کتاب مقدس به شما کمک کند تا آزمایشی را که با آن روبرو هستید تعریف و توضیح دهید. شما در مورد آن فکر می‌کنید. یعقوب ۱ یک دعای کوچک و مخفیانه برای به دست آوردن اطلاعاتی که ندارید، نیست.

اما این یک دعا است که بار دیگر از اطلاعاتی که دارید استفاده کنید. خداوند به معنای واقعی کلمه کل کتاب مقدس را به شما داده است. و در کتاب مقدس، افرادی را می‌بینیم که با آزمایش‌های خود دست و پنجه نرم می‌کنند.

اولین کاری که وقتی با چیزی روبرو می‌شوید انجام می‌دهید چیست؟ من به شما تضمین می‌دهم که ۹۰٪ شما یا بیشتر به سراغ مزامیر می‌روید. اگر به اندازه کافی بخوانید، مزمورنویس را در موقعیتی خواهید یافت که شباهتی به موقعیت شما دارد و می‌توانید آرامش پیدا کنید. چرا؟ چون این کاری است که مزمورنویس انجام می‌داد، با زندگی سر و کار داشت و با صدای بلند فکر می‌کرد، و این ثبت شده است، و بخشی از کتاب مقدس است.

چند گزاره در مورد دعا. در این مرحله، باید شما را به یادداشت‌هایی که در مورد دعا به شما داده‌ام، برگردانم. آنها دعا و اراده خدا نام دارند، درست در بالای یادداشت‌ها.

من اینجا یک کتابشناسی به شما ارائه داده‌ام، ارجاعی به برخی مسائل از شخصی به نام ترنس تیسن، که به طور گسترده به دعا می‌پردازد. من الان قصد ندارم در مورد آن صحبت کنم. اما به هر حال، می‌خواهم به نکته ب، گزاره‌هایی در مورد دعا، پردازم.

حالا، شما به اینها فکر کنید. من می‌خواهم سریع به آنها پردازم. اما شما به اینها فکر کنید زیرا اینها برای شما خرد به ارمغان می‌آورند.

اول از همه، دعا تابع اراده خداست. هر دعایی که ما می‌کنیم تابع اراده خداست، چه اراده اخلاقی او و چه اراده حاکمانه او. بنابراین وقتی دعاهایمان را در پیشگاه خدا مطرح می‌کنیم، باید آنها را همانجا رها کنیم.

زیرا ما همیشه درک کافی برای درک دقیق معنای آنها در رابطه با نقشه خدا را نداریم. همه دعاها، صرف نظر از اینکه چه هستند، تابع اراده خدا هستند. درخواست‌های ما باید با اراده اخلاقی خدا مطابقت داشته باشند.

تو برای این دعا نمی‌کنی که آیا باید از همسرت طلاق بگیری و با زن دیگری که دوست داری ازدواج کنی یا نه. تو برای این دعا نمی‌کنی که آیا باید به کسی که از او عصبانی هستی شلیک کنی یا نه. تو برای این چیزها دعا نمی‌کنی.

چرا؟ چون می‌دانید که اراده اخلاقی خدا این را منع می‌کند. اما واقعیت این است که باید تشخیص دهید که درخواست‌های ما باید با اراده اخلاقی خدا و موضوع آن مطابقت داشته باشد و تابع اراده حاکمانه خداست. بنابراین، دعا همیشه تابع اراده خداست.

علاوه بر این، ثانیاً، دعا انتظاری برای تحقق اراده خداست. به ما دستور داده شده که دعا کنیم. دعای ربانی خود این کار را انجام می‌دهد.

دعا جنبه‌ای از شکرگزاری است. اگر به دروذهای رساله پولس نگاه کنید، در همه چیز شکرگزاری کنید. شکرگزاری یکی از اصطلاحات کلیدی است که در دروذهای پولس غالب است، شکرگزار بودن.

و او برای فرزندانش، آنهاپی که او راهنمایی‌شان می‌کند، به خصوص در آسیای صغیر، دعا می‌کند که سپاسگزار باشند. سپاسگزاری بخش مهمی از زندگی است، اینطور نیست؟ من به اندازه کافی سپاسگزار نیستم. من از زندگی‌ای که خداوند به ما داده و از فرصت‌های زندگی سپاسگزارم.

و هر کسی چالش‌های خودش را دارد. بعضی از مردم تمام عمرشان با درد و مشکلات سلامتی زندگی می‌کنند. این چیزی است که شکرگزاری بابت آن سخت است.

اما بسیاری خواهند گفت و به شما هم خواهند گفت که از این واقعیت که این [زندگی] آنها را به خدا نزدیک نگه داشته، سپاسگزارند. من شخصی را می‌شناسم که تصادف بسیار شدیدی، ضربه مغزی یا آسیب مغزی شدیدی داشت. جای تعجب است که او نمرد.

او در زمستان با یخ سیاه برخورد کرد، ماشینش چپ شد و یکی از جدی‌ترین آسیب‌های مغزی متورمی را که پزشکان دیده بودند، تجربه کرد. خب، او زنده ماند. او بقیه عمرش را از بسیاری جهات معلول بود.

اما تنها تغییری که برای این شخص اتفاق افتاد این بود که ناگهان ایمانش به عیسی مسیح را به کار گرفت. در واقع، او سفیر مسیح برای همه بود. او همیشه بیشتر از قبل از تصادف، درباره خدا صحبت می‌کرد و اراده مطلق خدا و این قبیل چیزها را به رسمیت می‌شناخت.

بیماری‌های جسمی ما را به سوی خدا می‌آورند. اگر به آنفولانزای شدید مبتلا شوید، چه می‌کنید؟ ای خداوند، کمکم کن. همه ما این شرایط را تجربه کرده‌ایم، اینطور نیست؟ بیماری موقت ما

دعا جنبه‌ای از شکرگزاری است. دعا انتظاری برای تحقق اراده خداست و تحقق اراده خدا یعنی داشتن روحیه شکرگزاری. رومیان ۸:۲۶ و ۲۷، که قبلاً خوانده‌ایم، بیان می‌کنند که وظیفه ما دعا کردن است

این یک انضباط معنوی است. این یک وظیفه است. این وظیفه ماست که دعا کنیم

و ما می‌گوییم، خب، من نمی‌دانم برای چه چیزی دعا کنم. در هر صورت دعا کنید. فقط با خدا صادق باشید

شما می‌توانید با خدا طوری صحبت کنید که انگار با هیچ کس دیگری صحبت نمی‌کنید. این وظیفه روح‌القدس است که واسطه دعا‌های شما باشد. همانطور که یکی از نویسندگان گفته است، بنابراین روح‌القدس داور، مدیر و مفسر خواسته‌های ماست

بر این اساس، خداوند ممکن است به روش خود به درخواست‌های ما پاسخ دهد. او ممکن است به روش خود به ما حکمتی بدهد تا علیرغم مشکلات و درد و آسیبی که می‌تواند از یک حادثه ناشی شود، آن را ببینیم. و با این حال، در عین حال، می‌توانیم بگوییم، من با شناخت خداوند و کنار آمدن با این موضوع، حالم بهتر از زمانی است که خداوند را نمی‌شناختم

نکته‌ی مهم بعدی در این دعا، انتظار برای تحقق اراده‌ی خداست. اجابت دعا ریشه در لطف و وفاداری خداوند به وعده‌هایش دارد، نه در حقوق ما. ما برای مطالبه حقوق خود به درگاه خداوند نمی‌رویم

ما با روحی مطیع به حضور خدا می‌آییم. و من بسیار دعا می‌کنم. پروردگارا، تو مرا بهتر از خودم می‌شناسی

تو از شکست‌های من خبر داری. تو می‌دانی چه نقاط قوت کمی دارم. تو می‌دانی که من با وجود اعمالم، با پشتکار تمام تلاش می‌کنم که بین ما صداقت و درستی وجود داشته باشد

بعضی وقت‌ها نمی‌شود خدا را گول زد، پس سعی نکن. با خدا روراست و صادق باش. ما باید با نزدیک‌ترین دوستان و خانواده‌مان روراست و صادق باشیم، اما گاهی اوقات انجام این کار سخت است، اینطور نیست؟ سوم اینکه، دعا یک واکنش بالغانه به شرایط زندگی است

این بخش جهان‌بینی کتاب مقدس است. ما دعا می‌کنیم چون بالغ هستیم. یادتان هست در آن تصادف رانندگی از دوستانم برایتان گفتم؟ او گیر افتاده، بوی بنزین می‌دهد، نمی‌تواند از ماشین پیاده شود و در واقع کره چشمش روی گونه‌اش قرار دارد

از جا پرید. تنها آیه‌ای که به ذهنش رسید، و همه چیز شکرگزاری می‌کند. یک دقیقه صبر کن، یک دقیقه صبر کن.

آیا این چیزی است که الان می‌خواهم دعا کنم؟ اما او به دلیل بلوغ خودش، در بحبوحه یک تصادف وحشتناک، شرطی شده بود که خدا را دوست داشته باشد. دعا هیچ حد و مرزی ندارد. ما باید برای هر چیزی که بار سنگینی روی دوشمان است دعا کنیم

لازم نیست بفهمید برای چه چیزی دعا کنید. خودتان دعا کنید. اگر اشتباه دعا می‌کنید یا هر چیز دیگری، خدا آن را درست می‌کند.

این در جلسه مرکز ارواح برای شماست. روح می‌گوید، ای خدا، من را ببخش. می‌دانید، او در این مورد کمی احمق است.

شما می‌گویید، خب، شاید آنقدرها هم احمقانه نباشد، اما واقعیت این است که دعا حد و مرزی ندارد. شما احساسات صادقانه روحتان را به خدا می‌سپارید. به درگاه او فریاد می‌زنید، مزامیر را می‌خوانید، مزامیر را می‌خوانید، مزامیر را می‌خوانید، و خواهید دید که مزامیرنویس بارها و بارها این کار را انجام می‌دهد.

اجابت دعا محدود به اراده‌ی مطلق خداوند است. همچنین محدود به اراده‌ی اخلاقی اوست. برای چیزی که می‌دانید درست نیست دعا نکنید.

این نوعی کلاهبرداری از خداست. دعاها را ما همیشه مقید هستند. همانطور که طبیعت ما مقید است، اراده ما نیز مقید به طبیعت ماست.

دعاها را ما محدود به اراده اخلاقی و حاکمانه خداوند است. و با این حال، وقتی در آن قلمرو خاص نیستیم، هیچ مرزی وجود ندارد. البته، ما همیشه در قلمرو حاکمانه هستیم، بنابراین مرزی وجود دارد که همیشه وجود دارد.

اما نگران چیزی که برایش دعا می‌کنی نباش. فقط دعا کن و به خداوند بگو، پروردگارا، من نمی‌دانم چگونه دعا کنم. نمی‌دانم اینجا چه بخواهم، اما تو ذهن من را می‌دانی.

تو می‌دانی که به چه چیزی فکر می‌کنم و خواسته‌هایم را می‌دانی. نکته‌ی زیر این جمله، محدود نیست؛ اجابت دعا به حاکمیت و اراده‌ی اخلاقی محدود است. اول از همه، خداوند مقدر کرده است که دعا بر نتیجه‌ی وقایع جهان او تأثیر بگذارد، اگرچه دعا اراده‌ی الهی را تغییر نمی‌دهد یا هدایت نمی‌کند.

ببینید، دعا بخشی از اراده‌ی مطلق خداست، زیرا او به ما فرمان داده که دعا کنیم. این یک انتظار است. این کاری است که قرار است انجام دهیم.

و بنابراین، او دعا را به عنوان بخشی از این فرآیند مقدر کرده است. دعاها را شما ممکن است بخشی از چیزی باشد که او برای تحقق چیزی مقدر کرده است. حال، ما همه اینها را نمی‌فهمیم، اما این چیزی است که دعا می‌شود.

در بخش بعدی، نقل قول دیگری آمده است. ما باید مراقب باشیم که باور مسیحی را با اثربخشی دعا و جادو یکی ندانیم. مردم با دعا طوری رفتار می‌کنند که انگار نوعی جادو است.

اگر من فقط درست دعا کنم، خدا آن را انجام خواهد داد. جادو تلاش می‌کند تا اراده الهی را کنترل یا دستکاری کند، تا آن را وادار به اجابت خواسته‌های فرد کند، به خصوص از طریق استفاده از تکنیک‌هایی مانند طلسم، طلسم و آیین یا مراسم. این کاری است که جادو انجام می‌دهد.

بعضی وقت‌ها، مسیحیان این کار را می‌کنند. ما چیزی داریم که نمی‌دانیم چگونه با آن کنار بیاییم، بنابراین یک جلسه دعای ۲۴ ساعته خواهیم داشت تا نشان دهیم چقدر جدی هستیم. خب، اشکالی ندارد.

شما می‌توانید این کار را انجام دهید، اما این کار خدا را فریب نمی‌دهد. این اصالت دعای ما و اراده‌ی حاکم اوست که با این موضوع برخورد خواهد کرد. دعای مسیحی شامل کشمکش اراده‌ها است که در آن دعا تلاش می‌کند خدا را متقاعد کند، و همیشه دعا را به عنوان وسیله‌ای الهی می‌بیند که از طریق آن دعا می‌تواند در برنامه‌ی خدا مشارکت کند.

دعاهای شما به طریقی که حتی نمی‌دانید در برنامه‌ی خدا نقش دارند. بنابراین، مهم نیست که فکر می‌کنید نتیجه‌ی دعایتان چیست، آن را فراموش کنید. در هر صورت دعا کنید.

دعا باید بخش اصلی زندگی باشد. وعده‌های دعای انجیل با عبارت «به نام مسیح، به نام من» و همچنین با توجه به متن، که نوعی از عمل به اراده خداست، بیان می‌شوند. فقط در دعاهایتان به مسیح نزدیک شوید و از روح القدس بخواهید که آن دعاها را به پدر برساند.

کتاب مقدس به طرق خاصی تصویر تثلیث را به تصویر می‌کشد، اینطور نیست؟ پدر در کتاب مقدس، به عنوان خدا، مانند پدر در یک خانواده به یک معنا است، به نوعی رهبر کل به شیوه‌ای مناسب، حداقل در سطح انسانی. بنابراین، واقعیت این است که وعده‌های دعای انجیل با نام مسیح قاب گرفته شده‌اند. می‌دانید، کسانی بودند که در قرون اولیه از مسیحیان تقلید می‌کردند.

آنها دیدند که مسیحیت چقدر مؤثر است و شروع به فراخواندن چیزهای کوچک به سبک خودشان کردند و حتی از این فرمول‌ها، که ما آنها را می‌نامیم، استفاده می‌کردند تا سعی کنند آنچه را که از مسیحیان در مورد موفقیتشان می‌بینند، نه از نظر اعتقاداتشان، به دست آورند. بنابراین، وعده‌های دعا به نام مسیح نوعی از توسل به اراده خداست. و وقتی به نام مسیح دعا می‌کنید، آن دعا را به خدا سپرده‌اید تا هر طور که صلاح می‌داند با آن برخورد کند، نه اینکه شما آن را دستکاری کنید.

این هم یکی دیگر، شماره شش، در صفحه دوم. دعا نوعی عبادت است. دعا پاسخ ما را به تجلی خداوند بیان می‌کند.

باید اینجا بنویسم و به شما یادآوری کنم که باید به خروج، فصل ۳۴ نگاه کنید. خروج ۳۴، جایی که موسی تا ۳۴ را دارید، به گزارش پس از مرگ خدا می‌پردازد که به اسرائیل فرصتی برای بار دوم می‌دهد. و می‌توانید ۳۲. آن روایت را بخوانید.

به نظر من، این یکی از بهترین روایت‌ها در عهد عتیق است. همه آنها عالی هستند. من به خصوص این یکی را دوست دارم.

و من یک خطبه دارم که در مورد عبادت موعظه می‌کنم، که خروج است. و می‌توانید به این برگردید. باید ۳۲ تا ۳۴ را با هم بخوانید.

اما به هر حال، و بنابراین او وارد ۳۴ می‌شود و به او می‌گوید که دو لوح سنگی، مانند آنهایی که شکسته است. وقتی آنها را شکست، فقط از روی عصبانیت نبود. سنگ‌ها یک قرارداد بودند.

در دنیای باستان، قراردادها روی سنگ‌های گلی نوشته می‌شدند. و وقتی آن سنگ‌ها می‌شکستند، قرارداد هم می‌شکست. او چادر اجتماع را برداشت و آن را به بیرون از اردوگاه برد.

تمام این نمادین بودن این است که خدا قراردادش را با تو شکسته است. تو تنها هستی. در این روایت، این خیلی نمادین است.

، بنابراین، او دو لوح سنگی را تراشید. یهوه به او دستور داده بود که لوح‌های سنگی را بردارد. و خداوند در ابر اینجا بر کوه سینا نازل شد و در آنجا با او ایستاد و نام خداوند را اعلام کرد.

خداوند ببینید، خداوند اینجا تکرار شده است - به آیه شش توجه کنید.

، و خداوند یا یهوه از مقابل او عبور کرد و خداوند، خداوند، را اعلام کرد. حال، اگر چیزی در مورد زبان می‌دانید این چیزی است که ما آن را ساختار وصفی می‌نامیم. دلیل اینکه خداوند دو بار تکرار می‌شود این است که خداوند دوم قرار است خداوند اول را آشکار کند.

و در آیه ۶، تا حدود آیه ۷، ما با یک افشاگری جذاب از خدا، اینکه خدا کیست و چگونه عمل می‌کند، مواجه هستیم. کاش می‌توانستم این را توضیح دهم. این کار یک ساعت طول می‌کشد.

اما اسم‌های بخش اول این جمله که درباره صفات خدا صحبت می‌کنند، به فعل تبدیل می‌شوند. در بخش دوم، جالب است که چگونه زبان عبری این را گرفته و کنار هم قرار می‌دهد. و بنابراین در اینجا ما یک ندای دعا داریم.

موسی نشان می‌دهد که دعا نوعی پرستش است. و در آیه ۹، می‌گوید که او به زمین سجده کرد و پرستش نمود. این متنی است که من در مورد آن موعظه می‌کنم.

پرستش چیست؟ پرستش به معنای شناخت خداست، نحوه عمل خدا و نحوه واکنش ما است. در آنجا بخشی از کتابشناسی نیز وجود دارد. هفتم، دعا توسط عیسی مسیح نظارت می‌شود.

دعای ربانی را مطالعه کنید. با دقت به آن نگاه کنید. طرح کلی آن را ترسیم کنید.

توجه کنید که چگونه از صحبت با خدا شروع می‌شود. خدا در دعاهای شما اول می‌آید و ما آخر. توجه کنید که این چگونه چارچوب‌بندی شده است.

من زیاد به دعاهای کلیسا گوش می‌دهم، و آنها هیچ‌وقت از الگوی دعای ربانی پیروی نمی‌کنند. همیشه می‌گویند اسم من جیمی است و هر چه بدهی، می‌گیرم. همیشه در دعاها «ده، بده، بده» وجود داشت.

ما به ندرت خدا را خدا خطاب می‌کنیم. با این حال، عیسی اینگونه به شاگردانش آموخت که دعا کنند: ای پدر ما که در آسمانی، نام تو مقدس باد.

و آنگاه اراده او، پادشاهی تو بیاید، اراده تو همانطور که در آسمان است، بر زمین نیز انجام شود. و سپس او به ما نزدیک می‌شود، امروز رزق و روزی ما را به ما عطا کن. دعا توسط عیسی مسیح نظارت می‌شود.

مطالب زیادی در این مورد وجود دارد، و اگر فقط دنبالشان بگردید، کتاب‌های خوبی هم در این مورد وجود دارد. دنبال کتاب‌های واقعی باشید. من هرگز به دانش‌آموزانم اجازه نمی‌دهم از تفاسیر واعظان در مقالاتشان استفاده کنند.

واعظان کار بزرگی انجام می‌دهند، اما آنها منابع ثانویه یا ثالثیه هستند. شما به یک منبع اولیه‌تر نیاز دارید. شما به یک تفسیر خوب نیاز دارید که به شما بگوید متن واقعاً چه می‌گوید و صلاحیت آن را داشته باشد.

از آنجا، می‌توانید ادامه دهید. و در دعا توسط رسولان نظارت می‌شود. ما از این موارد به وفور در متون مکتوب و در هر بخش از کتاب مقدس و کتاب مکاشفه داریم.

من در یادداشت‌های شما مقاله‌ای را که خودم نوشته‌ام، آورده‌ام. کتابی به نام «کتاب مقدس در دعا» منتشر شده است. و مطمئن نیستم که چطور این اتفاق افتاده است، اما مقاله اصلی آن کتاب با عنوان «بخشش» را دریافت کرده‌ام.

عنوان کتاب «خود را وقف دعا کردن» است. این در صفحه دوم آمده است. مقاله من «کتاب مقدس در دعا» نام دارد و آن مقاله در یادداشت‌های شما موجود است. می‌توانید برای کسب اطلاعات بیشتر آن را مطالعه کنید.

در فصل دهم کتاب «تصمیم‌گیری به روش خدا» که قبلاً به شما معرفی کردم، می‌توانید این کتاب را از لاگوس تهیه کنید. این کتاب به زبان‌های انگلیسی یا اسپانیایی موجود است. من قصد دارم پس از پایان این سخنرانی‌ها، نسخه‌ی کامل‌تری از آن را بنویسم.

من می‌خواهم این کار را شروع کنم، و شما در چند سال آینده شاهد آن خواهید بود. آنها خیلی طول می‌کشند تا آن را منتشر کنند. من تمایل دارم قبل از اینکه شروع به انجام کاری که انجام می‌دهم کنم، کارهای زیادی انجام دهم.

بنابراین، کتاب مقدس در دعا، نیایش و اراده خداست. دعا جادو نیست. دعا راهی برای دستکاری خدا نیست.

دعا تسلیم شدن در برابر خداست. دعا برای این است که ما به حضور خدا بیاییم زیرا در حضور او، تمایل بهتری برای تطهیر خود و اعتراف به نیازهایمان به او داریم و از او التماس می‌کنیم که به ما کمک کند تا آن جهان بینی و نظام ارزشی متحول شده‌ای را که به ما عطا کرده است، بپذیریم و آن را به گونه‌ای در زندگی به کار ببریم که ادامه یابد. پس چرا فقط در این زمان خاص دعا نمی‌کنیم؟

قبلاً برایتان توضیح داده‌ام که چگونه باز و بسته می‌شویم، اما مناسب است که در این موقعیت بایستیم و دعا کنیم. پدر مقدس، ما در برابر تو تعظیم می‌کنیم. ما می‌دانیم که بسیار ضعیف هستیم.

ما ایمان داریم، و با این حال دعا می‌کنیم تا به پی‌ایمانی خود کمک کنیم. ما نمی‌دانیم چگونه آنطور که باید دعا کنیم، و با این حال تو فرمان داده‌ای که دعا کنیم، و حتی کاری چنان ویژه انجام داده‌ای که بارهای ما و دعاها را در تحقق اراده‌ی مقدر شده‌ی خود قرار داده‌ای. ما از تو می‌خواهیم که در دعا خادم تو باشیم.

ما اعتراف می‌کنیم که دعا یک چیز جادویی نیست که مشکلات ما را حل کند؛ بلکه به نیازهای شخصی ما می‌پردازد، بلکه نوعی پرستش و تسلیم در برابر توست، و دعا می‌کنیم که بتوانیم آن را در زندگی و کلیسایمان الگو قرار دهیم. به نام عیسی، آمین. روز خوبی داشته باشید.